

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Nie wyobrażam sobie żadnej innej fascynacji, która pozwoliłaby na połączenie: pasji, zadań zawodowych, potrzeby refleksji, stałego rozwoju osobowości i kompetencji merytorycznych, nieustannych poszukiwań inspiracji i działań artystycznych, która daje wielką satysfakcję i która mogła stać się sposobem na życie w każdym jego aspekcie. Muzyka jest fascynacją, która determinuje wszelkie moje działania i która pozwala mojej energicznej osobowości na połączenie wszystkich aktywności, dając absolutne spełnienie jako człowiekowi i artyście.

Kotlista – solista Orkiestry Sinfonia Varsovia, nauczyciel akademicki, nauczyciel mianowany szkolnictwa artystycznego, band leader oraz opiekun artystyczny Szymanowski Young Power Big Band oraz Chopin University Big Band, Kierownik Zakładu Jazzu i World Music, Dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Kameralnych Instrumentów Dętych i wreszcie Prezes Fundacji Sinfonia Varsovia – wszystkie te obszary i płaszczyzny moich działań artystycznych, dydaktycznych, naukowych, organizacyjnych i popularyzatorskich przenikają się oraz ściśle się łączą, stanowiąc nierozdzielalną całość, którą chciałbym przedstawić w moim autoreferacie.

Z rodzinnego, nauczycielskiego domu wyniosłem m.in. szacunek do pracy, poczucie odpowiedzialności za podejmowane decyzje, odwagę w wyznaczaniu i realizacji celów oraz pragnienie obcowania z szeroko pojętą sztuką. Oprócz dobrej literatury, wizyt w teatrach, fascynujących historycznych opowieści taty nasz dom był przesiąknięty muzyką, która towarzyszyła nam w dziecięcej codzienności i wyjątkowych momentach. Dzięki decyzji rodziców, po pomyślnie zdanych egzaminach, zostałem uczniem i absolwentem Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Warszawie – obecnie ZPSM nr 4, a potem Akademii Muzycznej Fryderyka Chopina. Przetartą przeze mnie drogą podążył mój młodszy brat Maciej – dzisiaj waltornista orkiestry Filharmonii Narodowej.

Moja obecna działalność, odczuwanie i postrzeganie świata, katalog wartości, którymi się kieruję, cele, które wyznaczam w życiu, pracy artystycznej i dydaktycznej, są wypadkową bagażu doświadczeń oraz spotkanych wspaniałych, mądrych pedagogów i osobowości.

Postacią kluczową, Maestrą, która odegrała fundamentalne znaczenie w mojej drodze człowieka i artysty, była moja profesor fortepianu - Pani Luiza Walewska. Nauczyciel, który

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

poświęcał również swój prywatny czas uczniom, dbając nie tylko o ich postępy na instrumencie, ale bacznie obserwując wskazywał drogi życiowe i wspierał przy osiąganiu celów zawsze przypominając o trudzie i kroplach potu, które są niezbędne do ich osiągnięcia. Przyjaciel, dzięki któremu doznałem przywileju poznania prawdziwej relacji Mistrz-Uczeń już na początku mojej artystycznej przygody. Pani Profesor – biorąc pod uwagę mój temperament – jakże trafnie zdecydowała o zmianie instrumentu i wysłała mnie na perkusję pozostając do końca szkoły moim wymagającym nauczycielem fortepianu. Legendarna postać Pani Walewskiej – pedagoga m.in. Janusza Olejniczaka – ukształtowała mnie jako człowieka i przyszłego artystę. To dzięki Niej również zainteresowałem się muzyką rozrywkową, do której słuchania i grania osobiście mnie nakłaniała. Sposób w jaki rozmawiała z nami o muzyce, o świecie, kulturze, językach obcych, patriotyzmie, a także o sztuce *savoir vivre* (pochodziła wprost z hrabiowskiej linii Walewskich) zapamiętałem na całe życie. Mogę śmiało stwierdzić że miejsce, w którym teraz jestem jako człowiek, artysta oraz pedagog w dużej mierze zawdzięczam Pani Profesor Luizie Walewskiej.

Już od początku edukacji muzycznej angażowałem się w wiele przedsięwzięć artystycznych nie tylko jako instrumentalista, ale jako organizator. Zakładałem różnego rodzaju zespoły i formacje, które osiągały pierwsze sukcesy artystyczne poza szkołą. Big band *Jazz Dynamit*, którego zostałem band leaderem zdobył wyróżnienie na konkursie Zespołów Rozrywkowych Szkół Muzycznych II Stopnia w Elblągu w 1982 roku, a ja osobiście z rąk ówczesnego dziekana legendarnego Wydziału Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach prof. Zbigniewa Kalembę otrzymałem wyróżnienie jako perkusista. W efekcie tego lauru, dyrekcja szkoły postanowiła zaprosić big band do udziału w dorocznym koncercie abiturientów organizowanym w Sali Koncertowej Filharmonii Narodowej w Warszawie (był to pierwszy występ grupy jazzowej w Filharmonii od czasów Jazz Jamboree).

Nie mogę nie wspomnieć tu o prawie trzy letnim okresie współpracy z big bandem domu kultury przy ulicy Łazienkowskiej w Warszawie, gdzie pod okiem Ryszarda Skrzypczaka rosła moja fascynacja muzyką big bandową. Przed ukończeniem ówczesnego Liceum Muzycznego im. Karola Szymanowskiego w Warszawie założyłem z kolegami jeszcze jeden zespół *Funk Septet*, który na tym samym przeglądzie w Elblągu tylko w 1984 r. zdobył pierwsze miejsce. Muzyka rozrywkowa i jazz od tej chwili zaczęły mi towarzyszyć na równi z muzyką klasyczną.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

W trakcie studiów w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie byłem aktywny jako perkusista, ale również jako organizator i współorganizator wydarzeń muzycznych i inicjator powstawania nowych formacji. Chciałbym przywołać kilka znaczących inicjatyw artystycznych: *Young Percussion Studio*, młodszy brat słynnej Warszawskiej Grupy Perkusyjnej. Skupiał studentów zapalonych do grania zespołowego, natchnionych sukcesami starszych kolegów i profesorów. Z tą grupą udało mi się wystąpić na wielu poważnych estradach koncertowych w kraju i za granicą. Miłość do jazzu spowodowała powstanie kolejnej formacji *Still Down*, w której byłem perkusistą, grając obok pianisty Cezarego Konrada! (wtedy i dzisiaj wybitnego perkusisty) czy wibrafonisty Piotra Iwickiego. To były czasy, kiedy jazz wychodził z ciemnych klubów i ciasnych sal. Występ na konkursie *Jazz Juniors*, trasa koncertowa w Czechosłowacji organizowana przez Polskie Stowarzyszenie Jazzowe, występ w Telewizji Polskiej oraz udział w *Festiwalu Jazz Jamboree 1988* to były wielkie sukcesy tego zespołu.

Organizacja koncertów zajmowała mnie równie mocno, co kreacja instrumentalna, a doświadczenia organizacyjne i komunikacyjne ukształtowały moje późniejsze działania jako producenta i opiekuna wielu młodzieżowych zespołów.

Moja aktywność instrumentalna i organizacyjna sprawiła, że rozpoczynając studia w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie byłem już rozpoznawalny w zawodowym środowisku perkusyjnym. Dzięki legendarnemu kotłiście, Jerzemu Woźniakowi, dostałem propozycje współpracy z orkiestrą Filharmonii Narodowej. To był wspaniały okres w mojej krótkiej jeszcze wówczas karierze perkusisty. Praca z mistrzami batuty m.in. Witoldem Rowickim, Kazimierzem Kordem, Tadeuszem Strugałą i wreszcie koncerty z Krzysztofem Pendereckim utwierdziły mnie w przekonaniu, że orkiestra symfoniczna to jest moje wymarzone miejsce działalności artystycznej.

Równoległe z rozpoczęciem współpracy z orkiestrą Filharmonii Narodowej otrzymałem również od Jerzego Woźniaka propozycję nowej dla mnie aktywności – pracę przy spektaklu teatralnym *Opera za trzy grosze* w Teatrze STUDIO, kierowanym wówczas przez Jerzego Grzegorzewskiego – wybitnego reżysera. To był dla mnie wielki zaszczyt. Wtedy zacząłem poznawać magię teatru i rozpocząłem nową artystyczną przygodę, która dawała mi doświadczenie i radość przez wiele lat.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Mogę śmiało powiedzieć, że to był moment, w którym rozpoczęło się moje życie zawodowe. Propozycje pracy pojawiały się dość regularnie, od współpracy z orkiestrą ówczesnego Teatru Wielkiego czy Operetki Warszawskiej poprzez stałą współpracę z wieloma teatrami dramatycznymi Warszawy – Ateneum, Współczesnym, Komedia, Małym, Dramatycznym, Studio, Rampa. Doświadczenia zdobyte w tych miejscach ukształtowały mnie jako muzyka perkusistę wszechstronnego, poruszającego się w szerokim wachlarzu stylów i gatunków muzycznych. Na swojej drodze artystycznej spotkałem wielu wybitnych twórców i ludzi teatru: reżyserów: Adama Hanuszkiewicza, Józefa Szajnę, wspomnianego już Jerzego Grzegorzewskiego, Krzysztofa Zalewskiego, Wojciecha Młynarskiego, Macieja Wojtyzkę oraz fantastycznego człowieka i artystę, jakim był Jeremi Przybora, aktorów: Teresę Budzisz-Krzyżanowską, Marię Pakulnis, Małgorzatę Niemirską, Ewę Wiśniewską Marka Walczewskiego, Jana Kobuszewskiego, Piotra Fronczewskiego, Tadeusza Łomnickiego, Mariana Opanię, Jana Kociniaka, Wiesława Gołasa. Możliwość pracy i osobisty kontakt z tymi wybitnymi artystami miał ogromny wpływ na moje refleksje i postrzeganie świata. Poznałem dzięki nim wiele nowych obszarów i możliwości szeroko pojętej sztuki, a także wiele życiowych prawd. Godziny rozmów i dyskusji, wspólne zwiedzanie świata, ich stosunek do wykonywanego zawodu, do ludzi czy natury towarzyszą mi do dziś.

Przełomowym momentem w mojej pracy zawodowej był rok 1993, w którym na zaproszenie Franciszka Wybrańczyka stanąłem do egzaminów i zostałem przyjęty do znakomitej Orkiestry Sinfonia Varsovia, która była moim marzeniem i celem artystycznym. Wtedy zaczęła się moja misja jako muzyka kotlisty - perkusisty, która trwa do dzisiejszego dnia. Spełnienie na wielu artystycznych płaszczyznach przyszło natychmiast. Największe sale koncertowe m.in. Carnegie Hall, Teatro Colon, Barbican Center, Musikverein, Suntory Hall, Concertgebouw, Sydney Opera House, Wiener Konzerthaus stały się realnym miejscem koncertów. Dyrygenci, o których czytałem w gazetach lub obserwowałem na koncertach m.in. Lorin Mazel, Yehudi Menuhin, Charles Dutoit, Mściśław Roztropowicz, Valery Giergiev, Jerzy Semkow, Jacek Kasprzyk, Leopold Hager, stali się moimi współpracownikami. Soliści, m.in. Maurice Andre, Jean Pierre Rampal, Ann Sophie-Mutter, Plácido Domingo, Jose Cura, Alfred Brendel, Gidon Kremer, Nigel Kennedy, Shlomo Mintz, Yuri Bashmet, Maria Joao Pires, Ivo Pogorelic, to tylko skromne grono osób, z którymi miałem przyjemność dzielić estradę i czerpać inspiracje jako muzyk instrumentalista.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Praca w tak renomowanej orkiestrze wymaga (jak mawiała Luiza Walewska) wielkiej dyscypliny, wielu kropel potu i pokory. Wszystkie obszary mojego życia zostały podporządkowane misji artystycznej. Brak niedziel, świąt, możliwości brania przestojów, konieczność ciągłego doskonalenia warsztatu, opanowania wielu programów granych równolegle, konieczność współpracy z mikrofonami przy transmisjach radiowych czy nagraniach płytowych lub z kamerami przy transmisjach TV daje wielką dawkę adrenaliny i emocji. Różnorodność repertuarowa i częstotliwość koncertów, występy w wielu znanych i nieznanach salach nie pozwala na rutynę.

Kotły są instrumentem, który nie może się ukryć w brzmieniu orkiestry, są też sercem orkiestry. To na nich spoczywa ogromna odpowiedzialność, co powoduje tremę i stres podobną do emocji solisty grającego z orkiestrą. Moc brzmienia, gabaryty i ograniczenia repertuarowe stosunkowo rzadko dają kotłiście szansę do prezentowania swoich możliwości kameralnych czy solistycznych.

Od 19 czerwca 2017 r., tj. od otrzymania stopnia doktora, miałem przyjemność zagrania jako kotlista Orkiestry Sinfonia Varsovia wielu wspaniałych dzieł w wielu znakomitych salach z wybitnymi solistami i dyrygentami. **U honorowaniem mojej blisko dwudziestopięcioletniej pracy w tym niezwykłym zespole było zaproszenie mnie przez René Martin – twórcę i dyrektora artystycznego festiwalu oraz organizatora licznych koncertów muzyki klasycznej na całym świecie, współpracującego od lat z naszą orkiestrą, do udziału w realizowanym z powodzeniem we Francji, Japonii, Rosji i Polsce festiwalu La Folle Journée - Szalone Dni Muzyki. Zaproszenie dotyczyło mojego udziału jako solisty w fantastycznym utworze „Koncert-fantazja na dwóch kotlistów i orkiestrę”- Philipa Glassa w trzech edycjach festiwalu w Tokio, Jekaterynburgu i Warszawie. Do współpracy udało mi się zaprosić wybitnego kotlistę orkiestry Filharmonii Narodowej – szefa grupy perkusji a prywatnie mojego przyjaciela – Piotra Domańskiego.**

Występ jako solista ze swoją orkiestrą, w duecie ze znakomitym muzykiem, we wspaniałym utworze, który może pokazać moje możliwości techniczne, artystyczne, przekazać chociaż część towarzyszących mi emocji to wydarzenie dla mnie niezwykle, wyjątkowe i niepowtarzalne. Zwłaszcza koncert inaugurujący warszawską edycję *Szalonych Dni Muzyki* w szczelnie wypełnionej przez 1600 widzów sali S. Moniuszki na potrzeby

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

festiwalu nazwaną salą Mazur jest dla mnie nadzwyczajnym ukoronowaniem mojej pracy muzyka – instrumentalisty.

Teatr Wielki – Opera Narodowa

29 września 2017 r. godz. 19.00, Festiwal Szalone Dni Muzyki

KONCERT INAUGURACYJNY

Program:

Kasa, Soli, Djole

Philip Glass: Koncert-fantazja na dwóch kotlistów i orkiestrę

Leonard Bernstein : Tańce symfoniczne z musicalu „West Side Story”

Wykonawcy:

Mohamed Gaspard Conde - African Show

Piotr Kostrzewa kotły

Piotr Domański kotły

Sinfonia Varsovia

Eiji Oue dyrygent

To właśnie udział w tym koncercie pragnę wskazać jako dzieło, które uważam za najważniejsze osiągnięcie artystyczne i w moim przekonaniu może stanowić ono podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rejestracja DVD z wykonania utworu Philipa Glassa „Koncert-fantazja na dwóch kotlistów i orkiestrę” z udziałem kotlistów: Piotra Kostrzewy i Piotra Domańskiego oraz Orkiestry Sinfonia Varsovia pod dyрекcją Eiji Oue podczas Koncertu Inaugurującego Festiwal „Szalone Dni Muzyki” w dn.29.09.2017 stanowi w moich staraniach habilitacyjnych oryginalne osiągnięcie artystyczne w rozumieniu Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym (art.16 ust.2 z 14 marca 2003 roku), oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.z 2017 r. poz. 1789)

Filip Glass kompozytor amerykański urodzony 31 stycznia 1937 roku w Baltimore – reprezentant tzw. *minimal music*. Studiował m.in. u słynnej profesor Nadii Boulnger w Paryżu, absolwent prestiżowej Julliard Schhol of Music w Nowym Jorku. Przeżył fascynację muzyką hinduską oraz tybetańską, która skłoniła go do głębszych poszukiwań w tych obszarach muzycznych. Prawdziwą popularność osiągnął komponując muzykę do

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

kilku filmów m.in. „*Anima Mundi*”, „*Naqoyqatsi*”, „*Krótkiej historii czasu*” czy wreszcie „*Kundun*”, za który dostał nominacje nagród do Oskara i Złotego Globu. Twórca niezwykle aktywny, autor ok 150 różnych utworów, w tym m.in. oper, symfonii, koncertów, baletów, muzyki kameralnej i muzyki filmowej.

„*Fantazja koncertowa na dwóch kotlistów i orkiestrę*” została skomponowana w roku 2000 jako jedna z ośmiu części dużego projektu kompozytorskiego pod nazwą „*Concert Project*”. Forma utworu oparta o typową formalną budowę 3 częściowego koncertu solowego trwającego ok. 28 minut. Premierę utworu wykonał amerykański kotlista Jonathan Haas w towarzystwie Sveta Stoyanova (II kotły) wraz z American Symphony Orchestra pod dyрекcją Leona Botsteina w Avery Fisher Hall w Lincoln Center.

Wybór przez Rene Martina tej właśnie kompozycji nie był przypadkowy ponieważ tematem głównym tej edycji festiwalu był *Rytm i Taniec*. Kilkumiesięczna praca nad przygotowaniem utworu była dla mnie jako solisty niezwykle doświadczeniem i jednocześnie niezwykle wyzwaniem. „*Fantazja koncertowa*” to dzieło wymagające sporych umiejętności technicznych, dojrzałości artystycznej, odporności psychicznej i oczywiście dużego doświadczenia w grze na kotłach. Warsztat techniczny, którego trzeba użyć przy wykonaniu tego utworu, jest dość imponujący. Paleta barw, którą posiadają kotły jako instrument, począwszy od warstwy rytmicznej, poprzez harmoniczną i dynamiczną, wymaga wielu rodzajów i sposobów wydobywania dźwięku. Żeby to osiągnąć musiałem użyć pełnej gamy moich pałek oraz ustawić 6 kotłów w odpowiedni sposób ułatwiający wykonanie tego utworu. Muszę przyznać, że kompozytor stawia przed wykonawcą kompozycję trudną, zarówno rytmicznie, jak i dźwiękowo, ale sprostanie tym zadaniom przyniosło mi pomimo trudu ogromną satysfakcję. Dodatkowo obecność drugiego kotlisty, ciekawa interakcja pomiędzy solistami a orkiestrą, dialogi muzyczne, stawianie swego rodzaju pytań we frazowaniu, przenikanie się linii melodycznych stanowi o wartości tego utworu oraz kunszcie kompozytora oraz jego dokładnej analizie możliwości wykonawczych tak ważnego orkiestrowego instrumentu jakim są kotły. Punktem kulminacyjnym utworu jest kadencja. W tym Koncercie - Fantazji kompozytor pozostawia dwie alternatywy. Pierwsza to zagranie zakomponowanej formy kadencji o wirtuozowskim charakterze jednak nie dającej żadnej możliwości improwizacji ani pokazania swojej

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

własnej interpretacji. Druga alternatywna wersja pozostawia wolną rękę każdemu z solistów. Na delikatnym tremolo utrzymanym przez jednego z kotlistów drugi pokazuje swój krótki popis umiejętności technicznych i dźwiękowych na tym jakże królewskim instrumencie. Nie mieliśmy wątpliwości z podjęciem decyzji o zagranie kadencji improwizowanej. Całość dzieła kończy część trzecia utworu bardzo efektowna, rytmiczna z elementami *minimal music*. W głównej warstwie partii solowej mieszają się rytmy parzyste z nieparzystymi, co czyni ten finał niezwykle tanecznym i rytmicznym zgodnie z tematem przewodnim Festiwalu *Szalone Dni Muzyki 2017*.

Rozmiar i spektakularny charakter utworu, aparat wykonawczy oraz ranga i prestiż wydarzenia, na którym został wykonany, powodują, że jest to kreacja o jakiej niewątpliwie marzy każdy artysta, a która to właśnie przytrafiła się mnie. Dzielenie radości grania z najlepszym przyjacielem, uznanie orkiestry, w której szeregach jest się od blisko dwudziestu pięciu lat (wiadomo, że najtrudniej występuje się przed kolegami) i niesamowite uczucie spełnienia po wykonaniu tego koncertu – to doświadczenia bezcenne, których zupełnie nie da się opisać, a które dodały motywacji i energii oraz dodatkowo uaktywniły mnie w każdym obszarze moich działań – mam nadzieję – na wiele lat.

Moje dziedziczne obciążenie zawodem nauczyciela zaowocowało w roku 1990 podjęciem pracy w Zespole Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie – w szkole, w której spędziłem całe swoje uczniowskie życie. Te trzy lata zdobywania belferskich szlifów przyniosło mi wiele satysfakcji, ale też refleksji i nauczyło pokory wobec nauczycielskiej profesji. To była niezwykle ekscytująca misja, którą musiałem porzucić w związku ze spełnieniem się moich artystycznych marzeń o graniu w orkiestrze Sinfonia Varsovia, której tryb pracy i podróże nie pozwoliły na pogodzenie obu tych zajęć.

Do zawodu nauczyciela powróciłem po dziewięciu latach zdobywania orkiestrowej praktyki i doświadczenia. W roku 2004 sytuacja koncertowa orkiestry, ograniczenie licznych wyjazdów pozwoliły na odpowiedzialny powrót do tej samej szkoły w charakterze nauczyciela. Praca z młodymi, pełnymi zaangażowania i marzeń adeptami sztuki perkusji, współtworzenie ich drogi muzycznej jest dla mnie do dnia dzisiejszego źródłem ogromnej satysfakcji pedagogicznej.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Współczesny proces edukacyjny pozwolił na pojawienie się w szkołach muzycznych o klasycznych profilach jazzu poprzez tworzenie rozmaitych zespołów i inicjatyw w ramach zajęć fakultatywnych. Dzięki takim możliwościom w roku 2007 zostałem opiekunem artystycznym stworzonego z inicjatywy uczniów małego zespołu jazzowego, który w szybkim tempie przekształcił się w przynoszący chlubę szkole Szymanowski Big Band. Tak zaczęła się moja dydaktyczno-artystyczna misja big bandowa, która stała się nierozdzielną częścią moich artystycznych działań, osiągnięć i satysfakcji.

Zapał, radość ze wspólnego grania, wielkie zaangażowanie zaczęły przynosić sukcesy. Szymanowski Big Band wziął udział w wielu artystycznych przedsięwzięciach m.in. w corocznych koncertach letnich w Centrum Olimpijskim w Warszawie /2008, 2009/. Kilkakrotnie muzycy występowali w nagraniach telewizyjnych, takich jak „Jaka to melodia” dla TVP 1 oraz na zaproszenie Orkiestry Sinfonia Varsovia, w nowej siedzibie orkiestry podczas Nocy Muzeów. W listopadzie 2010 Szymanowski Big Band zdobył nagrodę Grand Prix na międzynarodowym konkursie „Szansa dla młodych” w Rydze na Łotwie. Big Band miał zaszczyt wystąpić również w warszawskiej edycji Światowego festiwalu La Folle Journee, 1-2 października 2011. Swoim talentem i doświadczeniem z młodymi muzykami podzielili się również znani polscy artyści: Danuta Błażejczyk i Piotr Polk, który zaprosił Big band do udziału w specjalnych koncertach warszawskiego teatru Syrena przy okazji promocji albumu artysty – „Mój film”). Big Band nagrał płyty studyjne: „*First session*” w marcu 2009 w studiu S1 Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz w 2011 „*100% swing*” ze specjalnym udziałem Danuty Błażejczyk i Piotra Polka, w Centrum Kultury w Grodzisku Mazowieckim. Płyta ta otrzymała bardzo dobrą recenzję na łamach miesięcznika Jazz Forum. W czerwcu 2011 Szymanowski Big Band znalazł się na najnowszej składance „*Pozytywne wibracje 11*” wydanej przez Stx Records dla radia PIN. W listopadzie 2012 roku ukazał się kolejny album młodych wykonawców - „*Jazz't friends*” z udziałem m.in. Doroty Miśkiewicz, Piotra Polka, Marka Napiórkowskiego, Sławka Uniatowskiego wydany przez Sony Music Poland. „*Szymanowski Big Band*” działał przy Zespole Państwowych Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie w latach 2007 – 2013. Na skutek zakończenia edukacji w szkole czołowych muzyków big band musiał zakończyć swoją działalność.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Bezpośrednim spadkobiercą zespołu został „Szymanowski Young Power Big Band”, którym mam zaszczyt kierować do dnia dzisiejszego. Udany debiut miał miejsce na koncercie świątecznym w ZPSM nr 4 w grudniu 2013 roku. Big-band tworzą uczniowie szkoły w wieku od 13 do 18 lat. Repertuar zespołu stanowią kompozycje złotej ery swingu, jazzu tradycyjnego oraz przeboje muzyki filmowej. 15.01.2014 na zaproszenie Komendanta Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, big-band wykonał swój pierwszy poważny koncert porywając publiczność. Od tego dnia zaczęła się nadzwyczajna dla uczniów szkoły II stopnia droga koncertowa. Pozwolę sobie na wymienienie jedynie najważniejszych w dorobku big bandu osiągnięć:

- V - 2014 r. – koncert na zaproszenie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego na dziedzińcu Ministerstwa z okazji „Nocy Muzeów”
- IX – 2014 r. – koncert na festiwalu „Jazz.It” (plenerowy festiwal jazzowy, który odbywa się na malowniczej „Plaży Żoliborz”)
- IX – 2014 r. – koncert festiwalu „Szalone Dni Muzyki” – wśród publiczności znalazł się Gordon Godwin, będący gwiazdą festiwalu!
- IV – 2016 r. – koncert charytatywny dla Stasia Salacha w Okęckiej Sali Widowiskowej
- V – 2016 r. – koncert na zaproszenie radiowej Dwójki na Pikniku Naukowym na Stadionie Narodowym (retransmisja koncertu 07.07.2016)
- VI – 2017 r. – koncert podczas XX Ogólnopolskiego Big Band Festiwalu w Nowym Tomysłu
- I – 2018 r. – koncert zorganizowany w Forcie Sokołnickiego przez Ambasadę USA w Warszawie w ramach obchodów setnej rocznicy orędzia, w którym prezydent USA Woodrow Wilson wezwał Kongres do uznania niepodległości Polski.
- coroczne „Christmas Party” w Ambasadzie Brytyjskiej w Warszawie
- coroczny koncert na otwarcie „Balu Warszawiana” w Hotelu Sofitel, na zaproszenie prezesa zarządu Stowarzyszenia Przyjaciół Warszawy

Zaproszenie do udziału we wspólnych koncertach przyjęli: Dorota Miśkiewicz, Andrzej Jagodziński, Michał Tokaj, Gary Guthman, Henryk Miśkiewicz, Katarzyna Cerekwicka. Zespół nagrał trzy płyty : „Big Band Carols” – 2014 r., „Szymanowski Young Power Big Band” 2015 r., „Szymanowski Young Power Big Band vol. 2” – 2017 r.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Praca z tymi młodym, kreatywnymi i utalentowanymi młodymi artystami, ich zapał i pasja motywuje mnie do ciągłego poszukiwania twórczych rozwiązań artystycznych i pedagogicznych, które pozwolą na pogodzenie ich klasycznej drogi z jazzową pasją.

Sukcesy big bandów, które miałem przyjemność prowadzić w Zespole Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie od 2007 roku zostały dostrzeżone przez władze Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. To było źródłem propozycji wzięcia udziału w konkursie na objęcie opieki artystycznej Big Bandu UMFC. Udało mi się wygrać ten konkurs i tak rozpoczęła się moja akademicka droga pedagogiczna, chociaż byłem już wcześniej wykładowcą w macierzystej Uczelni w klasie perkusji w latach 2006-2009.

Rozpoczął się niezwykle intensywny okres mojego życia zawodowego, w którym muszę umiejętnie pogodzić pracę pedagogiczną w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina oraz szkole muzycznej z działalnością koncertową i funkcją prezesa Fundacji Sinfonia Varsovia. Moim podstawowym zadaniem dydaktycznym w UMFC a zarazem ukoronowaniem młodzięcych jazzowych marzeń jest opieka artystyczna nad istniejącym przy Wydziale Instrumentalnym już od 2006 r. zespołem. Dzięki odwadze i determinacji profesorów: Bogumiła Gadawskiego i Błażeja Sroczyńskiego w klasycznej uczelni powstała jazzowa formacja, która dobrowolnie zrzeszała studentów wszystkich wydziałów uczelni chętnych do artystycznych poszukiwań. Do roku 2012 opiekę artystyczną nad zespołem sprawował wybitny muzyk – flecista, saksofonista i aranżer, dr hab. Ryszard Borowski. Pod jego kierownictwem Big band wykonał wiele koncertów w macierzystej uczelni oraz w innych salach koncertowych, prezentując bogaty repertuar muzyki jazzowej, rozrywkowej oraz transkrypcje muzyki klasycznej. Został laureatem nagród i wyróżnień zdobytych na festiwalach i przeglądach big bandów, m.in. *Bydgoszcz Big Band Festiwal* w 2007 i 2008 roku. W koncertach big bandu brali udział czołowi polscy muzycy jazzowi, m.in. Krzesimir Dębski, Krzysztof Herdzin, Cezary Konrad, Henryk Miśkiewicz, Zbigniew Namysłowski, Atom String Quartet, Basia Trzetrzelewska czy amerykański saksofonista i band leader Gordon Goodwin oraz muzycy młodego pokolenia, m.in. Mateusz Smoczyński i Nika Lubowicz.

Od października 2012 r. wszystkie moje wieloletnie doświadczenia, wiedzę i kompetencje mogę z radością i zaangażowaniem wykorzystywać w pracy z tym zespołem. Pomimo tego, że big band stał się obowiązkowym przedmiotem dla saksofonistów i został

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

wpisany do katalogu przedmiotów fakultatywnych dla całej społeczności akademickiej nie traktuję naszych spotkań jako obowiązkowych zajęć, tylko jako spotkania grupy ludzi, którzy chcą stworzyć razem coś szczególnego.

Celem mojej pracy dydaktycznej jest przekazanie młodym adeptom sztuki, metod pracy w zespołach instrumentalnych, wykonujących repertuar rozrywkowy i jazzowy, motywowanie ich do doskonalenia gry na instrumencie w celu podnoszenia poziomu gry i w efekcie publiczna prezentacja programu podczas koncertu semestralnego. W mojej pracy z zespołem duży nacisk kładę na specyfikę wykonawczą tego gatunku muzyki. Wiele uwagi poświęcam elementom nieobecnym w klasycznym wykształceniu - improwizacji oraz zależności pomiędzy zapisem nutowym a sposobami interpretacji dzieła muzycznego. Wspólna praca i wysiłek a przede wszystkim pasja i radość grania zostały szybko dostrzeżone i docenione przez publiczność i środowisko. Zagraliśmy wiele koncertów w prestiżowych miejscach i na ważnych imprezach. Niewątpliwie największym osiągnięciem Chopin University Big Band obok trzykrotnego udziału w polskiej i francuskiej edycji festiwalu Szalone Dni Muzyki jest zdobycie I nagrody i Grand Prix *Festiwalu Big Bandów* w Nowym Tomysłu w latach 2015 i 2017. To ogromny sukces dla big bandu, który wywodzi się z całkiem klasycznego wydziału, a dla mnie wielka pedagogiczna satysfakcja.

Równoległe prowadzenie dwóch big bandów (Chopin University Big Band i Szymanowski Young Power Big Band) jest zadaniem wymagającym, ale również dającym wiele możliwości do tworzenia niezapomnianych projektów artystycznych. Młodzi muzycy chodzą na koncerty starszych kolegów, słuchają, obserwują, zbierają doświadczenia. Potem to analizujemy i wielu z nich mogę zaproponować (po ukończeniu szkoły) spotkanie w tzw. dużym big bandzie - są już takie osoby, które zasiadały Szymanowski Big Band w 2007 roku, a dziś grają w Big Bandzie UMFC, który decyzją JM Rektora prof. dr hab. Klaudiusza Barana przyjął nazwę Chopin University Big Band. Każdy z zespołów gra inny repertuar i ma swój plan koncertowy. W obu big bandach pomysły są konsultowane z młodzieżą. Czasami spełniam również ich prośby i mamy w repertuarze wiele utworów na ich życzenie a czasem również na prośbę muzyków niektóre kompozycje usuwamy z programu po pierwszym przegraniu.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Organizacją koncertów tzw. dodatkowych, obok tych zaplanowanych dla nas w szkołach, pasjonowałem się jak już wcześniej wspomniałem od zawsze. Na koncerty pozaszkolne powołuję najmocniejszy skład zespołu posiłkując się nawet absolwentami, wciąż związanymi z zespołami. Mamy zasadę, że „koncert ma przynieść następny koncert”. Obydwa zespoły rozwijają się fantastycznie i zapotrzebowanie na występy wzrasta wprost proporcjonalnie do poziomu ich gry.

Moim zdaniem zespoły złożone z młodych ludzi powinny cały czas mieć nowe inspiracje i cele do zrealizowania. Jednym z fantastycznych działań motywacyjnych jest możliwość nagrywania i wydawania płyt. Od początku prowadzenia przeze mnie big bandów, regularnie staram się realizować takie projekty. Od 2009 r., ze wszystkimi big bandami wydałem do dnia dzisiejszego 13 płyt. Większość z tych płyt jest dostępna w tzw. dobrych sklepach muzycznych oraz w internecie na wiodących portalach muzycznych. Za tymi płytami stoją poważne koncerty płytowe, takie jak: EMI, Sony, Universal, MTJ, Mirare i nasze macierzyste uniwersyteckie wydawnictwo Chopin University Press. Bardzo się cieszę i jestem dumny, że dano nam szansę zaistnienia na profesjonalnym rynku płytowym. Mamy również na swoim koncie debiut w światowej fonografii, grając na ostatniej płycie Basi Trzetrzelewskiej „*Butterflies*”, która w maju 2018 roku miała swoją premierę jednocześnie w Londynie, Nowym Jorku, Tokio i Warszawie.

Moja praca dydaktyczna to również kształcenie młodych adeptów sztuki perkusyjnej. Przez blisko 15 lat prowadzenia klasy perkusji w Zespole Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie przeżyłem wiele wspaniałych chwil i wzruszeń pedagogicznych. Wielką satysfakcję przynosi mi praca z uczniami, którzy wiążą swoją przyszłość z zawodem muzyka, ale również z tymi, którzy wybierają inną drogę. Często wracają oni na nasze koncerty i mają w sobie potrzebę obcowania z muzyką, co uważam za osobisty sukces. Z wieloma absolwentami klas perkusji spotykam się w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina, gdzie mam szansę dzielenia się moją orkiestrową wiedzą, prowadząc studia orkiestrowe i zespoły kameralne.

Sukcesy naszego uniwersyteckiego big bandu, złożonego z klasycznie kształconych studentów i ich duże zainteresowanie muzyką jazzową niewątpliwie wpłynęły na decyzję władz uczelni o powołaniu na Wydziale Instrumentalnym nowej specjalności dedykowanej

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

muzykom instrumentalistom działającym w obszarze szeroko pojętej muzyki rytmicznej i improwizowanej - Jazz i World Music na nowym w naszej uczelni kierunku Jazz i Muzyka Estradowa.

Od początku pracy nad programem nowych studiów byłem aktywnie zaangażowany w jego tworzenie razem z obecną kadrą pedagogiczną, m.in. Ryszardem Borowskim, Cezarym Konradem, Markiem Napiórkowskim, Rafałem Grząką, Nikolą Kołodziejczykiem i Mateuszem Smoczyńskim. Udało nam się stworzyć program, którego istotą stał się osobisty plan stworzony przez studenta jako swoista wizja uwzględniająca artystyczne cele i osobisty rozwój, wykorzystująca proponowaną przez uczelnię gamę rozwiązań. Specjalność cieszy się ogromnym zainteresowaniem kandydatów, a wyłonieni poprzez egzaminy studenci razem ze swoimi mistrzami tworzą nową artystyczną jakość z dumą prezentowaną na dorocznych koncertach i organizowanych z wielkimi muzykami warsztatach i kursach mistrzowskich. Z młodym jazzmanami mam przyjemność pracować w zespole, który prowadzę. Na początku tego roku zostałem mianowany kierownikiem powstałego Zakładu Jazzu i World Music.

W 2016 roku członkowie Katedry Instrumentów Dętych Uniwersytetu Fryderyka Chopina, dostrzegając moje zdolności i łatwość w organizowaniu koncertów i wydarzeń muzycznych, powierzyli mi funkcję dyrektora Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Kameralnych Instrumentów Dętych, jedynego tak prestiżowego, akademickiego przedsięwzięcia w kraju.

Obraz mojego zawodowego działania dopełnia funkcja prezesa Fundacji Sinfonia Varsovia, którą pełnię od 2007 r. Fundacja wspiera i współorganizuje artystyczne przedsięwzięcia Orkiestry Sinfonia Varsovia, pomaga i dostrzega młode talenty, promuje muzykę polską. Celem naszej pracy jest inicjowanie, wspieranie i promowanie przedsięwzięć muzycznych w kraju i za granicą, ze szczególnym uwzględnieniem twórczości kompozytorów polskich, promowanie młodych utalentowanych artystów, upowszechnianie wykonawstwa orkiestrowego Polskiej Orkiestry Kameralnej i Orkiestry Sinfonia Varsovia. To bardzo inspirujące i szlachetne wyzwania, z którymi się mierzymy.

AUTOREFERAT

dr PIOTR KOSTRZEWA

Przedstawienie kluczowych zdarzeń i postaci mojego życia zawodowego uświadomiło mi kolejny raz, w jakim wspaniałym świecie – świecie Muzyki los pozwolił mi stawiać i realizować cele. Moja energiczna osobowość nie pozwala mi skupiać się na działalności w jednym tylko obszarze – często jest to przyczyną stresów, ale w większości wielkiej satysfakcji. Mam nadzieję, że pomysłów, pasji i siły starczy mi jeszcze na długi czas.

Zamierzam kontynuować i rozwijać wszystkie moje aktywności. Konkretnie cele w postaci prestiżowych koncertów zarówno orkiestry, jak i big bandów są już skryształizowane, a te w pomysłach czekają na realizację. Jazz i world music – nowa specjalność, którą obecnie kieruję czeka na możliwość rozwoju, moja praca pedagogiczna z każdym dniem fascynuje mnie bardziej – myślę nawet o spisaniu moich dydaktycznych refleksji. Praca w Fundacji Sinfonia Varsovia daje coraz większe możliwości artystyczne, organizacyjne i edukacyjne. Dużo wyzwań i fascynującej pracy przede mną.

Steve Jobs – postać, której działania i myśli bardzo mnie inspirują powiedział:
„Twoja praca wypełni dużą część Twojego życia i jedyny sposób na to aby być prawdziwie spełnionym to robić to co wierzysz, że jest świetną robotą. A jedyny sposób na robienie świetnej roboty to kochanie tego, co robisz. Jeśli jeszcze tego nie znalazłeś, szukaj dalej. Nie spoczywaj” – co prawda ja znalazłem, ale nic nie stoi na przeszkodzie by szukać nieustannie...

